

Sygn. akt II K 70/15

POSTANOWIENIE

dnia 15 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Matejko

Protokolant: sekr. sąd. Adriana Jurek

przy udziale prokuratora Prokuratury Prokuratury Okręgowej w Koszalinie Wacława Jona

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie **S. A.**

z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia:

I. na podstawie art.17§1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie;

II. na podstawie art.632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Koszalinie wpłynął wniosek skazanego S. A. o wydanie wyroku łącznego, którego zasadność według wnioskodawcy wynika z faktu zmiany przepisów dotyczących orzekania w zakresie wyroków łącznych, obowiązujących od dnia 1 lipca 2015 roku. Skazany we wniosku wniósł o połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec niego w wyrokach Sądu Rejonowego w Szczecinku z dnia 22 stycznia 2009 roku w sprawie VI K 3/09, z dnia 30 stycznia 2009 roku w sprawie VI K 4/09 i z dnia 15 czerwca 2009 roku w sprawie VI K 384/09 oraz Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku w sprawie II K 105/10.

W dniu 21 grudnia 2011 roku Sąd Okręgowy w Koszalinie w sprawie o sygn. akt II K 84/11 wydał wobec skazanego wyrok łączny, w której przedmiotem rozpoznania były wszystkie dotychczasowe skazania S. A..

Następnie, postanowieniami tutejszego Sądu z dnia 7 sierpnia 2012 roku w sprawie II K 55/12, z dnia 13 maja 2014 roku w sprawie II K 44/14 i z dnia 17 lutego 2015 roku w sprawie II K 12/15, na podstawie art.17§1 pkt 7 k.p.k., umorzono postępowania w sprawie o wydanie wobec skazanego wyroku łącznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek skazanego nie jest zasadny i z uwagi na przeszkodę procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej nie może zostać uwzględniony.

W pierwszej kolejności odnieść się należy do Ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 roku, zmieniono treść art.85 k.k. dotyczącego wymierzania kary łącznej, jednakże zgodnie z dyspozycją zawartą w art.19 ust. 1 tejże Ustawy, art.85 k.k. w nowym brzmieniu nie ma zastosowania do kar orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Z akt sprawy II K 70/15 oraz aktualnej karty karnej skazanego wynika natomiast, iż wobec S. A. nie wydano żadnego wyroku skazującego po dniu 1 lipca 2015 roku, w związku z czym wobec skazanego nie mają zastosowania znowelizowane przepisy w zakresie kary łącznej.

Zatem w przedmiotowej sprawie należało rozważyć możliwość wydania wyroku łącznego w oparciu o przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie Ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Z analizy akt sprawy wynika, iż Sąd Okręgowy w Koszalinie orzekł już merytorycznie w sprawie tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym (sygn. akt II K 84/11), w której wydał wyrok łączny wobec skazanego. Sąd badał wówczas wszystkie dotychczasowe wyroki skazujące dotyczące S. A.. Podkreślić należy, że od czasu wydania powyższego rozstrzygnięcia nie pojawiły się żadne nowe orzeczenia skazujące. Tym samym prawomocne rozstrzygnięcie wydane w sprawie II K 84/11 korzysta z powagi rzeczy osądzonej określonej w art.17§1 pkt 7 k.p.k. Oznacza ona, iż niedopuszczalne jest prowadzenie ponownego postępowania w tej samej sprawie pod względem podmiotowym i przedmiotowym, a z chwilą stwierdzenia występowania tej negatywnej przesłanki procesowej Sąd zobligowany jest umorzyć postępowanie.

Ponadto, Sąd rozpoznając składane już wcześniej przez skazanego wnioski o wydanie wyroku łącznego, w sprawach o sygn. akt II K 55/12, II K 44/14 i II K 12/15, na podstawie art.17§1 pkt 7 k.p.k., umarzał te postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W konsekwencji niniejsze postępowanie należało umorzyć na podstawie art.17§1 pkt 7 k.p.k., a kosztami postępowania, w myśl art.632 pkt 2 k.p.k., obciążyć Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.